

здраве — дрѣнова пжпка, за щастие — сребърна паричка, за плодородие — пшеничено зърно. Следъ това за воловетѣ — сламка, за овцетѣ — бѣло копче отъ риза, за козитѣ — тънка пржчица, за кошеритѣ — телено копче и още много нѣща.

Търсѣха внимателно. Който намѣрѣше късметъ, викаше високо, та всички да го чуятъ.

На Дѣлчо се падна дрѣновата пжпка — здравето. Той се много зарадва. На татко му се падна паричката, а на баба му нищо.

— Стара съмъ вече, стара и нѣмамъ късметъ, — рече тя и въздѣхна.

Следъ това почна вечерята. На софрата имаше сарми отъ зеле, фасулъ, голѣми паници съ хошавъ. А наредени бѣха и ябълки, орѣхи, смокини, сухо грозде. Имаше и жито, ечмикъ, овесъ, кукурузъ — всичко, каквото раждаха ниви и градини.

Следъ вечерята на софрата на възрастнитѣ трѣгна отъ ржка на ржка шарена бѣклица пълна съ руйно вино. А на децата напълниха панички съ медовина: медъ съ вода. Раздадоха на всички и орѣхи. Децата започнаха веднага да играятъ на „чифтъ и текъ“. А Дѣлчовиятъ татко почна да разказва, какъ се спасиха отъ вълцитѣ. Разказваше той и хвалѣше Дѣлчо за неговото безстрашие, за неговата смѣлостъ. Дѣлчо заврѣ глава подъ мишницата на баба си. Срамуваше се, че го гледатъ всички.

Тѣй скритъ подъ мишницата на баба си, той заспа.

Сутринтъа още въ легло Дѣлчо чу пѣсни. Скочи и погледна презъ прозореца. На двора пѣхха коледари. Побѣлѣли отъ снѣгъ, коледаритѣ носѣха на дълги тояги нанизани колаци и на дълги ржжени парчета месо.

Дѣлчо се облѣче бързо и изкочи на двора. Коледаритѣ пѣхха още. Тѣ редѣха пѣсень следъ пѣсень: на сто-